

SESSIÓ 15- TEMA 14 DEL CATECISME
JESÚS ENS PORTA EL REGNE DE DÉU
Pàgines de 56 i 57 del Primer Quadern

“L'Església és la llavor i el començament del Regne de Déu a la terra”

ELS OBJECTIUS

- **Conèixer la Fe:** Comprendre què és el Regne de Déu i les paràboles a través de les quals Jesús ens el vol fer descobrir. A través de la presència i l'activitat de Jesús, Déu entra en la història d'una manera totalment nova.
- **Iniciar en la litúrgia:** Adonar-se que la celebració cristiana es com la invitació a una festa i com un tresor que, quan l'anem descobrint, ens fa viure amb més alegria.
- **Viure la Fe:** Potenciar els sentiments de joia i agraïment pel fet de ser cristià i membre d'una comunitat parroquial que ens ajuda a conèixer Jesucrist i a servir l'Església.
- **Ensenyar a pregar:** Descobrir el sentit de la petició del Parenostre. Vingui a nosaltres el vostre Regne.
- **Encoratjar a la vida cristiana i a la missió:** Veure que l'Església, formada per tots els que violen ser deixebles de Jesús, és la llavor i el començament del Regne de Déu a la terra.

ELS PASSOS DE LA SESSIÓ D'AVUI

1. Resem i passem llista
2. Llegim els **dos primers paràgrafs de la pàgina 48 del catecisme**. Adonem-nos que **el regne de Déu no és un lloc sinó un fet**. Déu és amb nosaltres i que Jesús, això ho explica a través de narracions curtes que tothom pugui entendre. La resposta a la pregunta del RECORDA del quadern ens pot ajudar a explicar-ho.
3. El catequista es disposa a narrar ell mateix algunes d'aquestes **paràboles**. Són les quatre que hi ha en el catecisme. No es tracta de llegir sinó de explicar-les com s'explica un conte a un infant. Dir als nens que quan arribin a cas n'expliquin una als pares.
4. Fem l'activitat que hi ha a la pàgina 56 del Primer quadern. Es tracta de completar amb dos dibuixos la paràbola del tresor amagat.
5. L'alegria d'aquell que troba el tresor, la tenim nosaltres que fa uns mesos que hem començat la catequesis? A la meitat del curs, l'activitat de la pàgina 57 del quadern ens pot ajudar a valorar quins son els sentiments que els infants van experimentant a la parròquia i ens servirà per fer una revisió amb els altres catequistes.
6. Un nen o tots junts resem l'oració final de la pàgina 49:

Senyor, que vingui el teu Regne
Que es Regne d'Amor, de justícia, de vida i de pau.
Que no regnin en el món la mentida, l'odi, la violència, l'egoisme.
Que els cristians, amb la nostra vida, Anunciem que ja regnes entre nosaltres.

LAS PARÀBOLES DE JESÚS

LA PARÀBOLA DEL SEMBRADOR (Mt 13,3-11)

“Ell els va parlar llargament en paràboles. Deia: Un sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de les llavors va caure arran del camí; vingueren els ocells i se les van menjar. Unes altres llavors van caure en un terreny rocós, on hi havia poca terra, i de seguida van germinar, ja que la terra tenia poc gruix; però, quan sortí el sol, cremà les plantes, i es van assecar, perquè no tenien arrels. Unes altres llavors van caure enmig dels cards; els cards van créixer i les ofegaren. Però una part de les llavors va caure en terra bona i donà fruit: unes llavors van donar el cent, unes altres el seixanta, unes altres el trenta per u. Qui tingui orelles, que escolti.”

Explicació

- La llavor representa el missatge de Déu. Els nens poden entendre fàcilment que els diferents terres on cauen les llavors (el compacte del camí, el rocós, les espines i el terra fèrtil) representen la condició dels cors de la gent.
- La terra compacta és com una persona que no entén la paraula de Déu, rep el missatge però el seu cor no està obert a escoltar i entendre'l.
- El sòl rocós representa a les persones que accepten la Paraula de Déu al principi, però ràpidament cauran en el seu antic estil de vida, perquè no són forts. Estan secs.
- Les espines són com les preocupacions i ansietats en la vida que ofeguen la fe de les persones que no confien en Déu.
- La terra fèrtil representa un cor sà, que està llest per acceptar la paraula de Déu i nodrir-se d'ella.

PARÀBOLA DEL GRA DE MOSTASSA (Mt 13,31-32)

Els proposà encara una altra paràbola: --Amb el Regne del cel passa com amb el gra de mostassa que un home va sembrar en el seu camp: la mostassa és la més petita de totes les llavors; però, quan ha crescut, es fa més gran que les hortalisses i arriba a ser un arbre; fins i tot venen els ocells del cel a fer niu a les seves branques.

Explicació: Quan el regne de Déu arriba al cor d'una persona, és com una petita llavor. Amb la cura adequada, aquesta llavor creixerà i es convertirà en un gran arbre. Aquest arbre fort i frondós servirà de suport i descans per a tots els que se li acostin. Com hem de cuidar la llavor del Regne de Déu en el nostre cor? Doncs deixant que visqui Déu en ell i fent el bé en les coses petites de cada dia. Ell farà meravelles!

PARÀBOLA DEL TRESOR AMAGAT (Mt 13,44)

Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp: l'home que el troba el torna a amagar i, ple de joia, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp.

Explicació: No és possible tenir el regne de Déu amb diners, el més valuós i la riquesa més gran per a l'ésser humà es troba en el regne de Déu, en la persona del Senyor Jesús. Qui hagi tingut pèrdues familiars, riqueses terrenals, o qui ho hagi deixat tot per preferir i posar en primer lloc Déu, haurà triat el millor i tindrà en abundància d'allà en endavant, res no li faltará i tindrà el millor del millor, és una promesa. Ell és fidel, i compleix el que promet. El veritable tresor no es troba en les coses terrenals, el tresor més valuós i etern per a l'home, es troba al cel i el seu nom és Jesús. Quan li permetes entrar a ser el propietari del teu cor. Ell viu en tu, la teva vida canviarà i seràs una persona diferent. Res en aquesta vida tindrà el mateix sentit si Jesús al teu cor. Tot és millor i diferent.

PARÀBOLA DELS CONVIDATS AL BANQUET (Lv 14,15-24)

Un dels qui menjaven amb Jesús, quan va sentir aquestes paraules, li digué: --Feliç el qui s'aseurà a taula en el Regne de Déu! Jesús li respongué: --Un home feia un gran banquet i va convidar-hi molta gent. A l'hora de l'àpat va enviar el seu servent a dir als convidats:

»--Veniu, que ja tot és a punt. Però tots, sense excepció, començaren d'excusar-se. El primer li digué: _He comprat un camp i l'haig d'anar a veure. Et demano que m'excusis. Un altre digué: _He comprat cinc parelles de bous i ara me'n vaig a provar-los. Et demano que m'excusis. Un altre digué: _M'acabo de casar, i per això no puc venir.

El servent se'n tornà i ho va explicar tot al seu amo. Llavors l'amo, indignat, li va dir: _Surt de pressa per les places i els carrers de la ciutat i fes venir pobres, invàlids, cecs i coixos. Després el criat digué: _Senyor, s'ha fet el que has manat i encara hi ha lloc. L'amo va dir al servent: _Surt pels camins i pels horts i insisteix que vingui gent fins que s'ompli la casa. Us asseguro que cap dels qui estaven convidats no tastarà el meu banquet.

Explicació: Tots estem cridats a ser sants, però pocs accepten la invitació.

Demanem a la Mare de Déu, la nostra Mare, que ens arribi del Senyor la gràcia per vestir el vestit de les virtuts, per acceptar la seva invitació i convertir-nos en bons fills seus, en apòstols de Jesús.